भद्रेण श्रेयसा संयोजयत। इह तु पृथक्पात्रे धृतत्वात् विपृचः वियुक्तरूपाः स्थ, अतो मां पाप्मना विपृङ्क्त वियोजयत ॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः।

स्वाद्वीं तोक्मादिभिर्योज्यं सुरा क्षीरं पुनेत्यतः।
ऋचां त्रयादुत्पुनीयात् सुरां ब्रह्मेति शोधयेत् ॥
कुवित् पुरोरुचं ब्रूयादुपयामादिभिस्त्रिभिः।
पयः पात्रत्रये ग्राह्यमेषासादयते त्रिभिः ॥
तेजस्त्रिभिरुपस्थेयं नानेत्येतां पुरोरुचम्।
सुराग्रहे पठेन्मन्त्रैरुपयामादिभिस्त्रिभिः ॥
सुरां गृह्णात्यथैषाद्यैर्मन्त्रैः सम्पादयेत्त्रिभिः ॥
ओजोऽसीत्यादिभिः सप्तमन्त्रैस्तानुपतिष्ठते।
प्रथमे ह्यनुवाकेऽस्मिन्नेकोनत्रिंशदीरिताः ॥

इति प्रथमोऽनुवाकः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽनुवाकः।

प्रथमे ग्रहा उक्ताः। द्वितीये तदुपस्थानमुच्यते। तत्र प्रथमामृचमाह। "सोमो राजाऽमृतꣳ सुतः। ऋजीषेणाजहान् मृत्युम्। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। विपानꣳ शुक्रमन्धसः। इन्द्रस्येन्द्रियम्। इदं पयोऽमृतं मधु" इति। अयमभिषुतः सोमो राजा स्वयममृतं पीयूषसमानः यथा पीयूषं पिबतोऽपमृत्युर्नास्ति एवं सोमपस्यापि नापमृत्युरित्यर्थः। तत्रायं हेतुः,